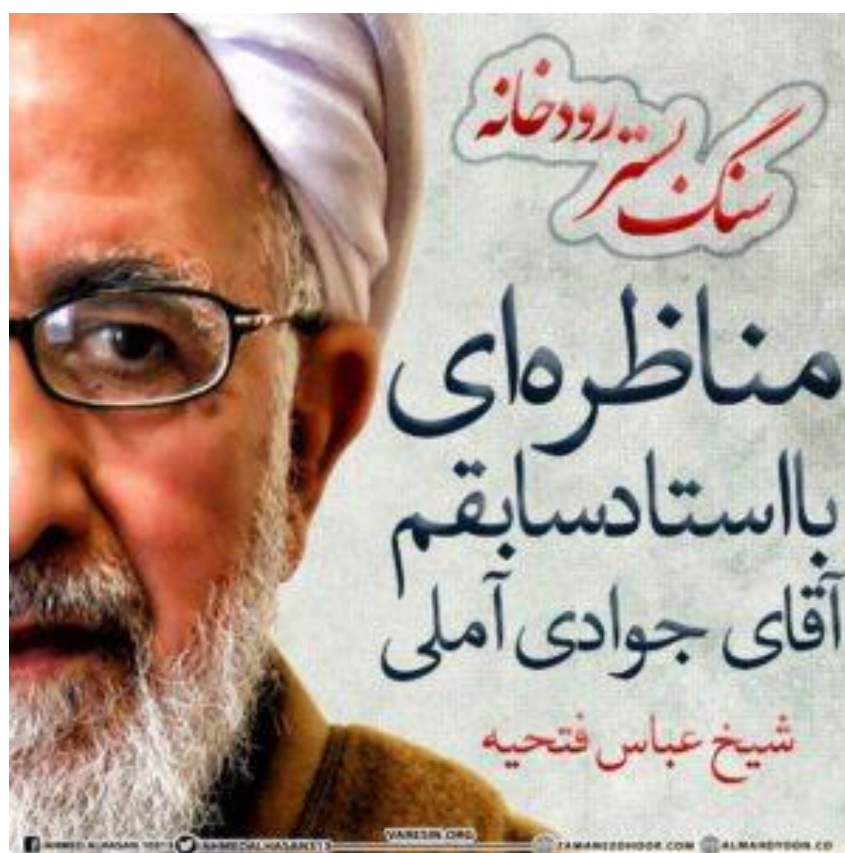

سنگ بستر رودخانه

عباس فتحیه

July 08, 2018

مؤسسه علمی فرهنگی وارثین ملکوت:

<http://varesin.org>

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، الْأَتْمَةِ وَ الْمَهْدِيِّينَ وَ سَلِّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا

سنگ بستر رودخانه (مناظره با استاد سابقم آقای جوادی آملی)

آقای عبدالله جوادی آملی (استاد سابق بنده)، روایتی نورانی از وجود امام صادق (ع) خواندید و گریستید و گریانید؛ روایتی که خبر می‌دهد مؤمن در هنگام احتضار به زیارت پیامبر اکرم (ص) و امام علی (ع) مشرف می‌شود و بشارتی از آنها می‌شنود؛ اما آیا به مضمون و لوازم آن خوب نگریستید، یا اینکه فقط خوب گریستید؟!

<https://www.youtube.com/watch?v=vOGz4MS5aSo>

متن روایت مذکور به طور کامل:

«عَنْهُ عَنِ ابْنِ فَضَالٍ عَنْ عَلِيِّ بْنِ عُقْبَةَ عَنْ عُقْبَةَ بْنِ خَالِدٍ قَالَ: دَخَلْنَا عَلَى أَبِي عَبْدِ اللَّهِ (ع) أَنَا وَ مُعَلَّى بْنُ حُنَيْسٍ فَقَالَ يَا عُقْبَةُ لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنَ الْعِبَادِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا هَذَا الَّذِي أَنْتُمْ عَلَيْهِ وَ مَا بَيْنَ أَحَدِكُمْ وَ بَيْنَ أَنْ يَرَى مَا تَقَرُّ بِهِ عَيْنُهُ إِلَّا أَنْ تَبْلُغَ نَفْسُهُ هَذِهِ وَ أَوْمَأَ بِيَدِهِ إِلَى الْوَرِيدِ قَالَ ثُمَّ اتَّكَأَ وَ غَمَزَ إِلَى الْمُعَلَّى أَنْ سَلِّمْهُ فَقُلْتُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ إِذَا بَلَغَتْ نَفْسُهُ هَذِهِ فَأَيُّ شَيْءٍ يَرَى فَرَدَّدَ عَلَيْهِ بَضْعَ عَشْرَةَ مَرَّةً أَيْ شَيْءٍ يَرَى فَقَالَ فِي كُلِّهَا يَرَى لَا يَزِيدُ عَلَيْهَا ثُمَّ جَلَسَ فِي آخِرِهَا فَقَالَ يَا عُقْبَةُ قُلْتُ لَبَّيْكَ وَ سَعْدَيْكَ فَقَالَ أَبَيْتُ إِلَّا أَنْ تَعْلَمَ فَقُلْتُ نَعَمْ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ إِنَّمَا دِينِي مَعَ دَمِي فَإِذَا ذَهَبَ دَمِي كَانَ ذَلِكَ وَ كَيْفَ بَكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ كُلَّ سَاعَةٍ وَ بَكَيتُ فَرَّقَ لِي فَقَالَ يَرَاهُمَا وَ اللَّهُ قُلْتُ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي مَنْ هُمَا فَقَالَ ذَاكَ رَسُولُ اللَّهِ ص وَ عَلِيُّ ع يَا عُقْبَةُ لَنْ تَمُوتَ نَفْسُ مُؤْمِنَةٍ أَبَدًا حَتَّى تَرَاهُمَا قُلْتُ فَإِذَا نَظَرُ إِلَيْهِمَا الْمُؤْمِنُ أَوْ يَرْجِعُ إِلَى الدُّنْيَا قَالَ لَا بَلْ يَمُضِي أَمَامَهُ فَقُلْتُ لَهُ يَقُولَانِ شَيْئًا جُعِلْتُ فِدَاكَ فَقَالَ نَعَمْ يَدْخُلَانِ جَمِيعًا عَلَى الْمُؤْمِنِ فَيَجْلِسُ رَسُولُ اللَّهِ ص عِنْدَ رَأْسِهِ وَ عَلِيُّ ع عِنْدَ رِجْلَيْهِ فَيَكِبُّ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ ص فَيَقُولُ يَا وَلِيَّ اللَّهِ أَبْشِرْ أَنَا رَسُولُ اللَّهِ إِنِّي خَيْرُ لَكَ مِمَّا تَتَرَكُ مِنَ الدُّنْيَا ثُمَّ يَنْهَضُ رَسُولُ اللَّهِ ص فَيَقْدُمُ عَلَيْهِ عَلَى ص حَتَّى يَكِبَّ عَلَيْهِ فَيَقُولُ يَا وَلِيَّ اللَّهِ أَبْشِرْ أَنَا عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ الَّذِي كُنْتَ تُحِبُّنِي أَمَا لَأَنْفَعَنَّكَ ثُمَّ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ ع أَمَا إِنَّ هَذَا فِي كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ قُلْتُ أَيْنَ هَذَا جُعِلْتُ فِدَاكَ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ قَالَ فِي سُورَةِ يُوسُفَ قَوْلُ اللَّهِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى هَاهُنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَ كَانُوا يَتَّقُونَ لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ فِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ»^۱

^۱ المحاسن، ج ۱، ص ۱۷۵: ترجمه حدیث: حضرت امام صادق (ع) به عقبه که راوی حدیث است فرمود: «روز قیامت جز همین مذهبی که شما دارید قبول نخواهند کرد» ایمان به خدا و نبوت و امامت دارید و دوستدار علی و آل علی (ع) هستید. همین را به عنوان مذهب حق و راه نجات می پذیرند. غیر این را نمی پذیرند. بعد فرمود: «بین شما و بین صحنه‌هایی که دیدن آن سبب روشنائی چشمتان خواهد شد فاصله‌ای نیست جز اینکه جانتان به اینجا برسد [اشاره به خلق خود کرد]» یعنی به محض رسیدن جان به گلو، با صحنه‌های شادی آفرین مواجه خواهید شد. امام علیه السلام این جمله را فرمود و سکوت کرد. راوی می گوید: من با خود گفتم: آیا انسان مؤمن دم جان دادن چه می بیند که شادمان می شود؟ ولی هیبت امام مانع از این شد که پرسم. معلی کنار من نشسته بود؛ آهسته با دست خود فشاری به بازوی من داد که از آقا بپرس چه می بیند؟! من گفتم: آقا بفرمایید چه می بینید؟ باز امام علیه السلام فرمود: می بیند. تا ده بار پرسیدم و در هر بار امام علیه السلام می فرمود: می بیند. آخرین بار گریه ام

صدق مولانا الإمام الصادق (ع) و کذب من یکذب آل محمد (ص).

آقای جوادی آملی، قبلاً درباره افرادی که پیامبر (ص) و اهل بیت او (ع) را در رؤیا دیدند که به حقانیت دعوت مهدوی وصی و فرستاده امام مهدی (ع) یعنی سید احمد الحسن (ع) شهادت می‌دهند، گفتید: رؤیا حجت نیست.

اما پیامبر خدا (ص) فرموده:

هر که مرا در خواب ببیند خودم را دیده؛ پس شیطان هرگز تا روز قیامت در خواب و بیداری (کشف) به شکل من و هیچ یک از جانشینان من ظاهر نمی‌شود؛

«مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَأَى فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لَا يَتَمَثَّلُ بِي فِي نَوْمٍ وَلَا يَقْظَةٍ وَلَا بِأَحَدٍ مِنْ أَوْصِيَائِي إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ»^۲

شما نیز مانند بعضی علمای معاصر در توجیه این روایت فرمودید: بله، شیطان به شکل پیامبر (ص) و اوصیای او ظاهر نمی‌شود؛ ولی مگر ما پیامبر (ص) و ائمه (ع) را در بیداری دیده‌ایم تا شکل و تمثالشان را در رؤیا تشخیص بدهیم و بفهمیم که آن تصویر خود پیامبر اکرم (ص) و ائمه (ع) است؟! اگر کسی چهره پیامبر (ص) و ائمه (ع) را دیده باشد، در خواب هم تشخیص می‌دهد که این چهره رسول الله (ص) است و قطعاً شیطان نمی‌تواند به شکل رسول الله (ص) و اهل بیتش (ع) ظاهر شود. در اینجا چند سؤال حول این مسئله و برخی حواشی آن از شما دارم:

گرفت و گفتم: یابن رسول الله! من می‌خواهم دینم را از شما بگیرم. بفرمایید انسان مؤمن در حالت احتضار چه می‌بیند؟ فرمود: به خدا قسم وقتی جان به گلو رسید، رسول خدا و علی مرتضی علیه السلام را می‌بیند. بعد فرمود: «رسول خدا و امیرالمؤمنان علیهم السلام کنار محضر حاضر می‌شوند. رسول اکرم (ص) بالای سر او و امیرالمؤمنان علیه السلام کنار پای او می‌نشینند.» آنگاه رسول خدا به محضر می‌فرماید: «ای دوست خدا! بشارت که من رسول خدا هستم.» من برای تو بهترم از آن چه که در دنیا گذاشته و آمده‌ای! سپس رسول خدا (ص) بر می‌خیزد و امیرالمؤمنین (ع) بالای سر محضر می‌نشیند و می‌فرماید: «ای دوست خدا! بشارت که من علی بن ابی طالبم. من همان علی هستم که در دنیا دوستم داشتی. اینک وقت آن رسیده که من نافع به حالت باشم.» بعد امام صادق (ع) فرمود: این جریان در قرآن آمده است. راوی گفت: در کجای قرآن؟! فرمود: در سوره یونس آنجا که می‌فرماید: «کسانی که ایمان آورده و تقوا داشته اند مژده در زندگی دنیا و آخرت از آن آنهاست. تبدیلی در کلمات خدا نیست. این، آن پیروزی بزرگ است.» (یونس/ ۶۳-۶۴)

^۲ کتاب سلیم بن قیس هلالی، ج ۲، ص ۸۲۳؛ همین مضمون در: من لا یحضره الفقیه، ج ۲، ص ۵۸۵؛ آمالی صدوق، ص ۶۴؛ روضه الواعظین، ج ۱، ص ۲۳۴؛ إعلام الوری بأعلام الهدی، ص ۳۳۳؛ جامع الأخبار شعیری، ص ۱۷۲؛ کشف الغمه، ج ۲، ص ۳۳۰؛ إرشاد القلوب، ج ۲، ص ۳۹۳؛ الصراط المستقیم، ج ۳، ص ۱۵۵ و ...

۱. جناب آقای جوادی، اگر واقعاً به گفته خود معتقدید، پس چرا در منبر مسجد اعظم به شوق زیارت نبی اکرم (ص) و امیرالمؤمنین (ع) گریستید؟! مگر شما پیامبر (ص) و علی (ع) را در زمان حیاتشان دیده‌اید که در آن هنگام تشخیص بدهید آنها واقعاً محمد (ص) و علی (ع) هستند؟!

احتمالاً بگویید که دلیل ما بر حقیقت آن تمثّل و عینیت آن تمثال، این است که امام صادق (ع) فرموده: شما هنگام مرگ آن دو ذات قدسی را زیارت می‌کنید؛ پس قطعاً آن دو تمثال همان محمد (ص) و علی (ع) هستند. جوابتان برای ما قانع‌کننده است؛ اما آیا ائمه اطهار (علیهم‌السلام) فقط درباره حالت احتضار چنین فرمودند؟!

«فَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ» (بقره/۸۵)

از نظرتان پنهان نباشد که همین آیه شریفه «الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ فِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ» (یونس/۶۳ - ۶۴) را اهل البيت (ع) در احادیث دیگرشان تفسیر کرده‌اند و سید احمد الحسن (ع) در جلد ۴ کتاب متشابهات، تفسیر عمیقی از آیات ارائه داده که برتری آن بر تفاسیر مدعیان علم و فقاہت، آیین من الشمس فی رابعه النهار است.

برای نمونه، از رسول الله (ص) درباره تفسیر این آیه سؤال کردند و حضرت فرمود:

آن همان رؤیای نیکوست که مؤمن می‌بیند و در دنیایش با آن بشارت داده می‌شود؛

«عَنْهُمْ عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ ابْنِ فَضَالٍ عَنْ أَبِي جَمِيلَةَ عَنْ جَابِرٍ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ (ع) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) فِي قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ: «لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا» قَالَ: هِيَ الرُّؤْيَا الْحَسَنَةُ يَرَى الْمُؤْمِنُ فَيُبَشِّرُ بِهَا فِي دُنْيَاهُ». ۳

روایات اهل بیت (ع) درباره رؤیای صادق و جایگاه عظیمش در دین خدا و حجیت نوع خاصی از آن (شهادت ملکوتی خدا بر حق خلیفه منصّب و منصوص) بدون شک از حیث مضمون متواتر است ولو اجمالاً فی بعض مفاده و هو القدر المتيقّن منها. به کتاب «النبوه الخاتمه» تألیف سید احمد الحسن (ع) مراجعه کنید تا بخشی از این روایات پرشمار را بنگرید.

۲. جناب آقای جوادی، آیا قید «إلى يوم القيامة» در حدیث نبوی مشهور، لغو است یا در مقام بیان و واجد مقدمات حکمت؟! اگر فقط معاصران پیامبر (ص) بتوانند در رؤیا هم زیارتش کنند و بشناسندش، پس قید «تا روز قیامت» چه معنایی دارد؟!

۳. جناب آقای جوادی، آیا کسانی که به محضر امام صادق (ع) یا سایر ائمه اطهار (ع) مشرف می‌شدند و درخواست دعا یا ذکر یا اعمالی برای رؤیت نبی اکرم (ص) می‌کردند، او را در عالم جسمانی دیده بودند؟! پس

چطور تشخیص می‌دادند که آن تمثال خود رسول الله (ص) است؟! اصلاً چرا ائمه اطهار (ع) دستوراتی برای دیدن پیامبر (ص) در رؤیا می‌دادند؟! آیا این دستورات بنابر فرضیه شما لغو نبوده؟! مراجعه کنید به کتاب «دارالسلام فیما يتعلق بالرؤیا و المنام» تألیف محدث نوری (ره).

۴. جناب آقای جوادی، بانو نرگس (ع) که حضرت عیسی (ع) و حضرت مریم (ع) و حضرت زهرا (ع) و امام حسن عسکری (ع) را در خواب زیارت کرد و به همین سبب ایمان آورد و مشرف به اسلام اهل بیت (ع) شد و مادر بقیه الله الاعظم (ع) گردید، آیا در عالم جسمانی هیچ یک از این ذوات قدسی را دیده بود؟! پس طبق فرضیه شما از کجا فهمید که خود آنها بودند؟! (مراجعه کنید به کتاب غیبت طوسی، ص ۲۰۸ - ۲۱۴)

۵. جناب آقای جوادی، آیا شهادت ملکوتی خدا برای شما معنا و مفهومی دارد؟! ندای آسمانی جبرئیل (ع) را می‌توانید توضیح دهید؟! اصلاً مگر ما قبلاً جبرائیل را دیده‌ایم یا صدایش را شنیده‌ایم؟! پس چطور تشخیص دهیم که آن صوت واقعاً از آسمان و سروش ملکوتی خدا برای شناخت مهدی آل محمد (ص) است؟!!

۶. جناب آقای جوادی، ابی بکر حضرمی و ابان بن تغلب زمانی که پرچم‌های سیاه بنی‌عباس آشکار شده بود، بر همین امام صادق مظلوم و تکذیب شده وارد شدند و پرسیدند نظرتان چیست؟ حضرت فرمود: در خانه‌هایتان بنشینید؛ پس هنگامی که ما را دیدید که اطراف مردی اجتماع کرده‌ایم، با سلاح به سمت ما بشتابید:

«حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ سَعِيدٍ قَالَ حَدَّثَنِي يَحْيَى بْنُ زَكْرِيَّا بْنِ شَيْبَانَ قَالَ حَدَّثَنَا يُوسُفُ بْنُ كَلْبٍ الْمُسْعُودِيُّ قَالَ حَدَّثَنَا الْحَكَمُ بْنُ سُلَيْمَانَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ كَثِيرٍ عَنْ أَبِي بَكْرِ الْحَضْرَمِيِّ قَالَ: دَخَلْتُ أَنَا وَابْنُ عَلِيٍّ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ ع وَذَلِكَ حِينَ ظَهَرَتِ الرِّايَاتُ السُّودُ بِخُرَاسَانَ فَقُلْنَا مَا تَرَى فَقَالَ اجْلِسُوا فِي بُيُوتِكُمْ فَإِذَا رَأَيْتُمُونَا قَدْ اجْتَمَعْنَا عَلَى رَجُلٍ فَأَنْهَدُوا إِلَيْنَا بِالسَّلَاحِ».^۴

چرا به امام صادق (ع) اعتراض نمی‌کنید که ای آقا، مگر مردم زمان ظهور شما را دیده‌اند که بشناسند؟! اصلاً چطور با دیدن شما دور قائم (ع) تشخیص می‌دهند که اهل بیت (ع) دور قائم (ع) جمع شده‌اند و به حقانیت او شهادت می‌دهند؟! اصلاً چطور ممکن است ما در زمان ظهور، شما اهل بیت (ع) را گرد قائم (ع) ببینیم، درحالی که شما در آن زمان به رحمت خدا رفته‌اید؟!!

۷. جناب آقای جوادی، حدود ۱۲۴۰۰۰ یا ۱۴۴۰۰۰ نبی در طول تاریخ وجود داشتند که برخی از آنها رسالت ویژه داشتند. آنها چطور وحی تلقی کردند؟! اصلاً حقیقت وحی چه بوده؟! آنها وقتی برای اولین بار وحی دیدند یا شنیدند، چطور تشخیص دادند که آن از سوی جبرئیل (ع) است و از سوی شیطان نیست؟! اگر بگویید چون پیامبر بودند، پس متوجه سؤال نشدید، چون آنها قبل از آن وحی اولیه پیامبر نبودند، بلکه از جایگاه خود مطلع نبودند:

^۴ غیبت نعمانی، ص ۱۹۷

«وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَنْ نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ» (شوری/۵۲).

حال، مرتبه اول که ملکی را می‌بینند یا صوتش را می‌شنوند، از کجا تشخیص می‌دهند که ملکی از سوی خداست، نه شیطان؟! مگر قبلاً هم پیامبر بودند و ملک (فرشته) دیدند؟! اگر بفرمایید که قبلاً هم دیدند، می‌گوییم: آن دفعه قبل از کجا فهمیدند؟! و هلمّ جرّاً فیتسلسل.

آقای جوادی، گمان نمی‌کنید که با این سخن، اساس وحی و رسالت همه انبیاء را پایمال کردید؟! اصلاً می‌دانید چه می‌کنید و چه می‌گویید؟!

وقتی شیطان حتی کلمه‌ای از قرآن (کلام خدا) را تلفظ نمی‌کند، چطور ممکن است به صورت محمد رسول الله (ص) تجلی کند، درحالی که او همه قرآن است؟! سبحان الله. «تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَ تَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَ تَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا» (مریم/۹۰)

۸. جناب آقای جوادی، معنای روایاتی که تصریح می‌کنند رؤیای صالحه بخشی از وحی است یا به مثابه کلام خداوند با بندگانست، نزد شما چه می‌باشد؟ چنانکه از امیرالمؤمنین (ع) نقل شده: «رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ تَجْرِي مَجْرَى كَلَامٍ تَكَلَّمَ بِهِ الرَّبُّ عِنْدَهُ». (کنز الفوائد، ج ۲، ص ۶۱) و از رسول الله (ص) روایت شده: «رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ جُزْءٌ مِّنْ سَبْعَةٍ وَ سَبْعِينَ جُزْءًا مِّنَ النَّبُوَّةِ». (همان منبع)

۹. جناب آقای جوادی، در آن روایت نورانی که خواندید، البته وعده و بشارت زیارت آن دو ذات مقدس به کسانی داده شده که به اهل بیت (ع) ایمان دارند، ولی ایمان به چه معناست؟!

آیا ایمان به حجت یا حجج گذشته کفایت می‌کند؟! پس نظرتان درباره زیدیه و فطحیه و بتریه و واقفیه و اسماعیلیه و ... چیست؟! لابد می‌گویید باید ایمانش به همه حجت‌های خدا باشد و صد البته باید حجت زمان خودش را بشناسد، چون هر کس بدون معرفت حجت زمان خودش بمیرد، به مرگ کفر و جاهلیت از دنیا رفته: «مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَعْرِفْ إِمَامَ زَمَانِهِ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً» (کفایه الأثر، ص ۲۹۶)

اما آقای جوادی، شما حجت زمان خودتان را می‌شناسید؟! او کیست؟ خبری از او دارید؟ کلام و پیامی برای هدایت شما ارسال می‌کند؟! یا شما را به حال خودتان در تیه و سرگردانی رها کرده؟! چرا؟ او بخیل بوده یا شما قابلیت نداشتید؟! لابد می‌گویید که ما می‌دانیم که امامی هست که منتظر ظهورش هستیم و او را قبول داریم. سبحان الله؛ یهود و نصاری و اهل سنت و جمیع فرق ضاله به چنین منجی موعودی اعتقاد دارند که می‌آید، ولی فعلاً با وجود قابل، از انجام رسالتش دریغ کرده و ساکت یا غایب است؛ پس فرق شما با دیگران در چیست؟!

به هر حال اگر طبق آیه اکمال الدین، دین خدا کامل شده و دین خدا جز با تنصیب خلیفه معصوم و عالم به دین در هر زمان کامل نمی‌شود، پس شما چطور دین را با رأی و ظن و اجتهاد خود کامل می‌کنید؟! آیا خداوند

دین را در این زمان ناقص رها کرده که شما کامل کنید؟! یا دین را با وجود خلیفه خودش کامل کرده، اما شما قابلیت و پذیرش اهتداء و اقتداء به او را نداشتید و ندارید!

«أَفَأَمْرُهُمُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ بِالْاِخْتِلَافِ فَأَطَاعُوهُ أَمْ نَهَاهُمْ عَنْهُ فَعَصَوْهُ أَمْ أَنْزَلَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ دِينًا نَاقِصًا فَاسْتَعَانَ بِهِمْ عَلَى إِتْمَامِهِ أَمْ كَانُوا شُرَكَاءَ لَهُ فَلَهُمْ أَنْ يَقُولُوا وَ عَلَيْهِ أَنْ يَرْضَى أَمْ أَنْزَلَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ دِينًا تَامًا فَقَصَرَ الرَّسُولُ (ص) عَنْ تَبْلِيغِهِ وَ أَدَّاهُ وَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ يَقُولُ مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ وَ فِيهِ تَبْيَانٌ لِكُلِّ شَيْءٍ وَ ذَكَرَ أَنَّ الْكِتَابَ يُصَدِّقُ بَعْضُهُ بَعْضًا وَ أَنَّهُ لَا اِخْتِلَافَ فِيهِ فَقَالَ سُبْحَانَهُ وَ لَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اِخْتِلَافًا كَثِيرًا».^۵

به هر حال، روایت نورانی امام صادق (ع) مربوط به کسانی است که با ایمان و معرفت حجت زمان خودشان از دنیا می‌روند، نه آنان که حجت خدا را منکرند و جایگاه خاص او در تفسیر و تأویل و افتاء و قضاء و حاکمیت و اطاعت شدن و ... را مدعی می‌شوند! شما علی‌الحساب حجت زمان را نمی‌شناسید، یعنی نه امام مغیب و طرید و شریذ و فراموش شده‌مان حضرت محمد بن الحسن المهدی (ع) را می‌شناسید، نه وصی و رسول و فرزندش یعنی سید احمد الحسن (ع) را. پس گویا بر حال زار خود گریه می‌کنید، نه از شوق زیارت آن دو ذات مقدس!

۱۰. جناب آقای جوادی، بعضی از دوستانم چندی قبل خدمت شما رسیدند و درباره دعوت سید احمد الحسن (ع) سؤال کردند و شما فرمودید: من نمی‌دانم و فرصت ندارم؛ در مسائل عراق، آقای سیستانی کفایت می‌کند. سبحان الله؛ یعنی شما که در منصب ولایت شرعی بر مردم مستضعف نشسته‌اید، خودتان در اهم عقاید (امام شناسی) مقلد کسی هستید که از قضا منهج و عقیده فلسفی شما درباره توحید را کفر و ضلال می‌داند؟! ان شاء الله توضیح کامل بدهید تا رفع شبهه شود.

۱۱. جناب آقای جوادی، شنیدم یکی از دوستانم برای شما کتاب «رحله موسی الی مجمع البحرين» را آورد تا مطالعه کنید و جواب رموز و متشابهات داستان همراهی موسی با عبد صالح (که در درس تفسیرتان اذعان کردید جوابشان را نمی‌دانید و علمش وقف معصوم است) را در تألیف سید احمد الحسن (که یکی از نشانه‌های حقانیتش علم است) پیدا کنید، اما می‌گویند شما مستکبرانه کتاب را به شاگرد قدیمی‌تان دادید که بخواند و نقدش کند!

یعنی شما که همه قرآن را با رأی خود و اشباه خود تفسیر کردید، فرصت نداشتید یک کتاب کوتاه تفسیری کسی را بخوانید که محققان مؤسسه شما را از شما گرفته؟!!

۱۲. جناب آقای جوادی، شنیدم که جناب آقای دکتر پارسا خدمت شما مشرف شدند و شما را مطلع ساختند که تعدادی از طلاب حوزه و محققان مؤسسه اسراء به سید احمد الحسن (ع) ایمان آورده‌اند و شما بدون کسب

^۵ نهج البلاغه، خطبه ۱۸

هیچ اطلاعی و حتی پرسش از خود ما، فتوا صادر کردید که این همان قضیه گوساله سامری است (حاشاک یابن رسول الله).

از شما توقع نداشتم، چون تصورم این بود که انسان مؤدبی هستید. ضمناً احساس کردم بخشی از معلومات قرآنی‌تان را فراموش کردید، چون خوب می‌دانید که سامری همان عالم بی‌عملی بود که مردم را از اطاعت وصی موسی بن عمران (ع) یعنی حضرت هارون (ع) منع می‌کرد و آنها را به سمت خود دعوت می‌نمود، درحالی‌که نصی بر عصمت و لزوم تبعیت از خویش نداشت!

حال اگر به تنها وصیت رسول الله (ص) در شب وفاتش (در کتاب غیبت طوسی، ص ۱۵۰) مراجعه کنید، خواهید دید که احمد (ع) همان فرزند و وصی و فرستاده و اولین مقربان امام مهدی (ع) است؛ پس او برای امام مهدی (ع) مانند علی (ع) برای محمد (ص) است و مانند هارون (ع) برای موسی (ع) است، اما علمای بی‌عمل که مردم را از تبعیت وصی مظلوم امام مهدی (ع) و حتی تحقیق درباره ادله و علومش نهی می‌کنند: **«وَأَنْطَلِقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ»** (ص/۶) و امر به تبعیت و تقلید از خویش می‌نمایند (درحالی‌که دستشان از دلیل و نص خالی است)، شباهت بیشتری به سامری دارند و گوساله آنها نیز همان عقیده ظنی باطل و فاقد برهانی است که هرگز حاضر به گفتگو و مناظره با مخالفین خود درباره اثبات آن نمی‌شوند!

اگر حاضرید و من اشتباه کرده‌ام، پس دعوتتان می‌کنم به مناظره کتبی منصفانه و مؤدبانه و متواضعانه درباره «عقیده وجوب تقلید از رأی فقیه غیر معصوم و ثبوت ولایت عامه یا مطلقه برای چنین فقیه‌ای»، همچنین درباره «اکمال دین و قانون معرفت حجت‌های خدا و تطبیق آن بر مهدی اول، سید احمد الحسن»

شما را به خدا سوگند، احمد الحسن (ع) که غریبانه مردم را به تبعیت از وصی منصوص رسول الله (ص) دعوت می‌کند شبیه هارون (ع) است، یا شما که توده‌های مستضعف مردم را با کوله‌باری از قصه و خرافات و کرامات ساختگی جذب خویش کرده‌اید و از تبعیت وصی بازداشتید؟!

شما که نود آیت الله و مرجع و زعیم و امام و نایب و وکیل بدون نص ساختید که هر کدامشان فریاد «انا» سر می‌دهد و می‌گوید من اعلم هستم و خودشان هم نمی‌دانند کدامشان اعلم است، درحالی‌که اساساً عالم نیستند تا اعلم باشند، بلکه جملگی بر محور ظن و گمان فتوا می‌دهند، شبیه سامری آخرالزمان هستید یا وصی و فرستاده امام مهدی (ع) که ذکرش در تورات و انجیل و قرآن و احادیث نبوی و ولوی آمده و خداوند به حقانیت او در ملکوت شهادت داده و می‌دهد؟!

اگر فرصت دارید، پیشنهاد می‌دهم کتاب «العجل» سید احمد الحسن (ع) را مطالعه کنید تا متوجه حقیقت سامری و گوساله آن در هر دوره و زمان بشوید.

۱۳. جناب آقای جوادی، شما مرا خوب می‌شناسید؛ همانم که مهم‌ترین کتاب عرفانی آقای طباطبایی (رساله الولایه) را به من سپردید و گفتید فلانی مرد عرفان است! همانم که بخشی از مهم‌ترین مباحث فلسفی سفر نفس و معاد درس اسفارتان را تحریر کردم! همان که بعد از عودتم به خانه، مجدداً توسط آقای اسلامی و شفيعی دعوت‌م کردید برای نوشتن تفسیر تسنیم و جناب آقای شفيعی از شما نقل کردند که قلم فلانی متین و وزین است و...! اینها را چرا یادآوری کردم؟ به‌زودی روشن می‌شود.

چرا آقای سید هادی صالحی در جلسه محرمانه با طلاب می‌گفت: عباس فتحیه کتاب‌های آقای جوادی را نوشته؛ ولی شما نباید این را به کسی بگویید؟!

https://t.me/Abbas_fathiieh/۹۲۵

آقای جوادی آملی، انصافاً در سال‌هایی که نزد شما تلمذ و نگارش و تحقیق کردم دیوانه بودم؟! شیخ احمد رضا رزقی (فرج الله عنه) که حدود ۱۵ سال در مؤسسه شما زحمت کشید و کتاب نوشت، دیوانه بود؟! سایر عزیزانی که از بردن نامشان معذورم آیا دیوانه بودند؟! خبر دارید که شیخ احمد رضا رزقی (حفظه الله) الآن در کجاست؟! حسبن الله نعم الوکیل.

دومین باری که بنده را به جرم ایمان به وصیت پیامبر اکرم (ص) دستگیر کردند، دادستان روحانیت قم (جناب آقای مجتهد زاده) گفت: درباره مسئله سید احمد الحسن (ع) از آقای جوادی سؤال کردیم. ایشان با ذکر یک داستان، گفت طلابی که به او گرویدند را نباید به زندان ببرید، بلکه باید به دیوانه‌خانه ببرید!

آقای جوادی، بالأخره مرد عرفان هستم یا دیوانه؟! نویسنده تفسیر قرآن شما هستم یا دیوانه؟! نویسنده کتاب فلسفی رَحِیقِ مختوم شما هستم یا دیوانه؟! نویسنده «ادب فنای مقربان» شما هستم یا دیوانه؟! نماینده مؤسسه شما در کنگره بین‌المللی علم دینی هستم یا دیوانه؟! آقا‌زاده شما یک دیوانه را به نهاد رهبری در دانشگاه‌ها برای تدریس معرفی کرد؟!

آیا دادستان سابق روحانیت قم، راست می‌گوید؟! حتماً روشنگری و اعاده حیثیت کنید، چون با این اوصاف ممکن است در آینده به‌جای مؤسسه اسراء بگویند: دارالمجانین جوادی یا دیوانه‌خانه اسراء.

به‌راستی یک دیوانه‌خانه نیاز به این همه ساختمان و بودجه حکومتی میلیاردی دارد؟!

آقای جوادی، ناخودآگاه یاد بخشی از خطبه اوصاف المتقین امیرالمؤمنین (ع) افتادم که فرمود:

«يَنْظُرُ إِلَيْهِمُ النَّاطِرُ فَيَحْسِبُهُمْ مَرْضَى وَ مَا بِالْقَوْمِ مِنْ مَرْضَى وَ يَقُولُ لَقَدْ خُولِطُوا وَ لَقَدْ خَالَطَهُمْ أَمْرٌ عَظِيمٌ»^۶

شما که قرآن تفسیر می‌کنید، قطعاً می‌دانید چه کسانی توسط چه کسانی متهم به دیوانگی یا سحر و ... می‌شدند! قضاوت با خودتان در پستوی منزلتان.

^۶ نهج البلاغه، ص ۳۰۴

جناب آقای جوادی، در شریعتی که اصول و فروعش را تدوین کردید، آیا دیوانه را سه بار دستگیر و شکنجه می‌کنند؟! آیا دیوانگان را صدها روز در سلول انفرادی نگه می‌دارند تا اقرار به اشتباه و اعلام برائت از مولایشان کنند؟!

بگذریم؛ کوتاه‌سخن اینکه: جناب آقای جوادی، استاد سابق من، اینک آیا این دیوانه توانست بطلان و تناقض عقیده شما در باب رؤیای صادقه را اثبات کند؟! یادم هست که چند سال قبل در درس تفسیرتان مفصل درباره رؤیای صادقه سخن گفتید و من اولین بار این سخن صحیح را از خود شما آموختم که گفتید: رؤیا همیشه صادقه است، چون ملکوت عالم صدق و نور است، بر خلاف دنیا!

«وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ» (بقره/۸۹)

آقای جوادی، این مقاله کوتاه به‌مثابه شروع یک مناظره علمی جدی با شماست؛ مناظره‌ای که به سبب مشکلات امنیتی و تسلط فرهنگ دیکتاتوری بر جامعه و حوزه‌ها نتوانستیم شفاهی برگزار کنیم. مکتبی که به‌حسب ظاهر مدافع آن هستید، خارج از حدود استکبار است و کتابی دارد به نام «الإحتجاج علی أهل اللجاج» که آکنده از مناظرات معصومین (ع) با فرومایه‌ترین اشخاص است.

بعید می‌دانم فاصله من و شما به‌اندازه آن ذوات قدسی با طرف احتجاجشان باشد، چون بنده نویسنده کتاب‌های شما بودم و سخنم را مردم بسیاری می‌شنوند و طبعاً از شما مطالبه جواب علمی قانع‌کننده می‌کنند.

چهار سال قبل در جایی گفتم که اگر قرار باشد مناظره کنم، با جناب آقای طبسی و کورانی و جوادی آملی مناظره می‌کنم. پاسخ به سخنان جناب آقای طبسی را منتشر کردم و این به‌مثابه مناظره با آقای طبسی (تنها استاد درس خارج مهدویت حوزه علمیه قم) بود.

https://t.me/Abbas_fathiieh/۲۲۵

پاسخ جامع به شبهات و دروغ‌های شیخ نجم الدین طبسی درباره حدیث وصیت پیامبر و دعوت یمانی موعود سید احمد الحسن (ع)، اینک نوبت شماست، البته اگر به ساحت شما برنخورد و منجر به دستگیری مجدد یا اعدام این دیوانه فراری نشود، مناظره با شما هم شروع شد؛ و همچنان ادامه دارد.^۷

والسلام علی من اتبع الهدی

^۷ لینک مقاله در کانال تلگرامی شیخ عباس فتحیه:

https://t.me/Abbas_fathiieh/۱۵۸۸

لینک مقاله در سایت وارثین ملکوت:

<http://varesin.org/%d۸%b۳/d۹%۸۶/da%af-%d۸%a۸/d۸%b۳/da%aa%da%b۱-%d۸%b۱/d۹%۸۸/d۸%af%da%ae%da%av/d۹%۸۶/d۹%۸۷-%d۹%۸۵/d۹%۸۶/d۸%av/d۸%b۸/d۸%b۱/d۹%۸۷-%d۸%a۸/d۸%av-%d۸%ac%da%۸۸/d۸%av/d۸%af%db%۸c-%d۸%a۲/d۹%۸۵/d۹%۸۴/db%۸c/>

یا علی

سایت رسمی دعوت مبارک یمانی سید احمدالحسن(ع):

<http://almahdyoon.org>

